

Betænkning

over

I. forslag til lov om sanering,

II. forslag til lov om ændring af lov om boligtilsyn og

III. forslag til lov om ændring af byggelov for staden København.

(Afgivet af boligudvalget den 23. maj 1969).

Udvalget har behandlet de tre lovforslag på en række møder og herunder haft flere samråd med boligministeren.

Udvalget har modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra

Bymæssige Kommuner,
Den danske Købstadforening,
Grundejernes Landsforbund,
Københavns magistrat og
Parcelhusejersammenslutningen af 1965.

Over de enkelte lovforslag afgives følgende udtalelser og indstillinger:

Ad I. Forslag til lov om sanering.

Oversigtsplaner og tidsfølgeplaner (lovforslagets kap. II).

Udvalget har drøftet de i lovforslaget foreslåede frister for tilvejebringelse af oversigts- og tidsfølgeplaner. Der er i udvalget enighed om, at de fastsatte frister formentlig er for korte, og selv om der i de korte frister ligger en tilkendegivelse af, at der alene er tale om oversigtlige planer, er det udvalgets opfattelse, at det næppe vil være betænkeligt at forlænge fristerne noget. Udvalget kan derfor tiltræde nedenstående af boligministeren stillede ændringsforslag nr. 1 og 2, hvorefter fristerne forlænges til 1½ år for oversigtsplanerne og til 2 år for tidsfølgeplanerne.

Spørgsmålet om passende frister i denne henseende har antagelig størst praktisk betydning for Københavns vedkommende.

Boligministeren har oplyst, at der i Københavns kommune allerede findes et betydeligt grundlag for arbejdet med tilvejebringelse af en oversigtsplan, samt at embedsmænd i kommunen er inddraget i det forberedende arbejde i ministeriet med udarbejdelsen af et cirkulære med vejledning for kommunerne i udarbejdelse af oversigts- og tidsfølgeplaner.

Saneringsplaners tilvejebringelse m. v. (lovforslagets kap. III).

Udvalget har drøftet, hvorvidt det måtte være muligt at forenkle den foreslåede saneringsprocedure, og overvejelserne har især drejet sig om, hvorvidt det som led i en sådan forenkling vil være hensigtsmæssigt at ophæve saneringsnævnene. Udvalget er opmærksom på, at der i saneringsnævnene er samlet megen sagkundskab, og at nævnene har udført et påskønnelsesværdigt arbejde, samt at saneringsnævnenes medvirken er en væsentlig støtte for boligministeren, der ved sin godkendelse af en saneringsplan må tiltræde dispositioner, som griber ind i private rettigheder og medfører betydelige udgifter for det offentlige.

Uanset dette finder udvalget det imidlertid rigtigst, at saneringsnævnene ophæves, dels fordi dette vil betyde udskydelse af et led i saneringsproceduren, dels fordi det vil stemme med lovgivningen i øvrigt, f. eks. byplanloven og landsbyggeloven, at saneringsplaners godkendelse sker alene på mini-